

vil det koste den Kommune, i hvilken jeg bor? Det er efter min Mening ikke ud fra dette Synspunkt, at Sagen skal ses, men den skal ses ud fra det Synspunkt, hvad der vil give de gamle, udslidte Mennesker de bedste og mest taalelige Levevilkaar. Dette vil give Anledning til, at Aldersrentenyderne i mange Tilfælde vil flytte ind til den nærmeste Købstad. Jeg har allerede som Formand for Forsørgelsesudvalget haft et Par Forespørgsler fra nogle gamle, der bor i Nærheden af Nyborg. De har deres Børn boende inde i Byen og bor selv ikke en Gang en Mills Vej fra Byen. De kan med Loven i Haanden sidde og regne ud, hvad Kommunen i Nyborg vil give dem, og hvad den Kommune, hvor de bor, vil give dem, og saa kan der ikke være Tvivl om, hvad saadanne Folk i mange Tilfælde vil gøre.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager gjorde sig til Talsmand for den Opfattelse, at saa skulde man give dem det, som de havde faaet i Landkommunen; de skulde ikke kunne avancere op i en højere Sats, fordi de flyttede ind til Byen. Det vilde efter min Mening være at stavnsbinde de alderdomsunderstøttede, og det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister saa klart og bestemt gik imod dette. Aldersrentenyderne maa have deres fulde Frihed til at bosætte sig, hvor de vil, og skal man afbøde Følgerne af Lysten til at flytte, maa det være i Form af at lave saa faa Satser som muligt og med saa lille en Forskel imellem dem som paa nogen Maade muligt.

Jeg skal nævne et Par Eksempler paa, hvorledes det vil stille sig for Aldersrentenydere i en Landkommune, der gaar efter Skala III, og i en Købstadkommune, dergaar efter Skala I. Et Ægtepar i en By, hvor man vælger Skala I, kan faa 960 Kr. i Aldersrente, medens det i en Landkommune kun kan faa 600, og lægger man dertil det fradragsfrie Beløb, vil det i Byen kunne faa 960 plus 680, som er det fradragsfrie Beløb, d. v. s. 1 640 uden noget som helst Fradrag, men paa Landet kan de kun faa 600 plus 500; det bliver en Forskel paa 540 Kr. En enligstillet Kvinde kan i Byen faa en Aldersrente og et fradragsfrit Beløb paa i alt 920 Kr., medens hun paa Landet efter Sats III kun kan faa 650, d. v. s., at der bliver en Forskel paa 270 Kr. Vi har ovre hos os, og det er der sikkert mange

andre Købstadkommuner, der har, udenfor Byen liggende et Par Landkommuner, de saakaldte Skattely, hvor der bor ikke saa faa Mennesker. Der kan der paa den ene Side af Landevejen bo et Ægtepar, der kun faar 1 100 Kr., medens der paa den modsatte Side kan bo et Ægtepar, der kan faa 1 640 Kr. Der ligger selvfølgelig heri en Fristelse til at søge derhen, hvor man faar den største Understøttelse, og derved vil der i mange Tilfælde paaføres Købstadkommunen store Udgifter. Det er ganske naturligt, at man tager sig af alle de gamle, der hører hjemme i Kommunen og har virket der hele deres Liv, men det skulde jo ikke være saaledes, at de mere frisindede og humane Kommuner blev overbebyrdet, fordi de andre Kommuner saa deres Fordel ved at sætte deres Satser saa lavt som paa nogen Maade muligt. Jeg vilde gerne høre, hvad den højtærede Indenrigsminister mener om dette Forhold, thi efter det Kendskab, jeg har til mange Landkommuner, er jeg ikke ganske sikker paa, at de ikke vil benytte Lejligheden til i mange Tilfælde at vælge Skala III. Jeg kender adskillige Tilfælde i den Retning fra det Amt, hvor jeg hører hjemme, hvor man har givet Understøttelser, der er ganske utilstrækkelige til det allernødtørftigste til Livets Ophold. Jeg skal saaledes nævne et Eksempel fra Kullerup-Røfsvindinge Kommune, hvor der findes et gammelt Ægtepar paa 68 Aar. Manden er Haandværker og har Træben, men dette generer ham ikke videre i hans Næring. Han har fra Lægen faaet en Erklæring om, at hans Syn er stærkt svækket, at han har en betydelig Hjertesvaghed og lider under Følgerne af en stærk Lungesygdom, og at hans Arbejdskraft derfor maa siges at være nedsat til en Trediedel og derunder. Denne Tilstand anses for vedvarende. Dette Ægtepar fik 37 Kr. pr. Maaned i Aldersdomsunderstøttelse. De søgte om at faa den forhøjet og fik den ogsaa forhøjet med siger og skriver 3 Kr. pr. Maaned, altsaa saadant noget som 9 à 10 Øre daglig i Forhøjelse til et Ægtepar. Saa henvendte Manden sig til undertegnede, og jeg skrev en Klage for dem til Amtet bilagt med Lægeerklæring. Da Klagen kom tilbage fra Amtet, blev der stor Strid i Sogneraadet. Man mente, at Lægen havde været for human i sit Syn og af-